

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Nicolae Craiu,

Judecând fără citarea părților recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul Dumitru Calendari, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 mai 2019, în cauza penală, în privința inculpatului

*Gaucenov Andrei XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 18.09.2017 până la 01.11.2018;

Instanța de apel de la 21.11.2018 până la 02.05.2019;

Instanța de recurs de la 26.11.2019 până la 10.03.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 01 noiembrie 2018, Andrei Gaucenov a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 75, 78 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, ce constituie 50 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice cu statut special, pe un termen de 3 ani.

A fost respinsă solicitarea procurorului, privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 162 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Andrei Gaucenov fiind numit prin Ordinul Șefului Inspectoratului General de Poliție, nr. 201 din 07 iunie 2013, în funcția de inspector inferior de patrulare, al plutonului serviciului de patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești, Cantemir, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, gradul de sergent al poliției, fiind în conformitate cu alin. (2) art. 123 Cod penal, persoană publică, adică, funcționar public cu statut special, împuternicit de stat să exercite activitatea sa în interesul societății: la 28 noiembrie 2015, aproximativ la ora 22 și 40 minute, a depistat faptul conducerii de către cetățeanul Iuri Songrov,

a automobilului de model „Range Rover” cu numere de înmatriculare bulgărești XXXXX în stare de ebrietate, pe str. Lenin, orașul Vulcănești. Întru confirmarea faptului depistat de către agentul constatator, în persoana colaboratorului de poliție al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, Andrei Gaucenov, a fost efectuată testarea alcooloscopică al cetățeanului Iuri Songrov, cu aparatul de model „Drager 6810 RO”, și în conformitate cu rezultatul testării efectuate nr. 2618, din 28 noiembrie 2015, ora 23 și 19 minute, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Iuri Songrov, constituia 0,75 mg/l, care la fel a fost înregistrat din numele colaboratorului poliției grupei Vulcănești, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție Andrei Gaucenov. Iuri Songrov, a fost însoțit în Instituția Publică Medico-Sanitară raională Vulcănești, pentru examinarea medicală în scopul constatării consumului băuturilor alcoolice și stării de ebrietate, unde potrivit procesului-verbal nr. 258 din 29 noiembrie 2015, ora 00 și 21 minute, de la Iuri Songrov, au fost prelevate mostre de sânge pentru stabilirea concentrației alcoolului.

Conform rezultatului examinării medico-legale toxicologice nr. 769, din 03 decembrie 2015, s-a constatat că, în conformitate cu alin. (1) și (2), art. 134¹² Cod penal, starea de ebrietate a lui Iuri Songrov, reprezintă starea de ebrietate cu grad avansat.

Concomitent, cu circumstanțele relatate mai sus, de către colaboratorul poliției al grupei Vulcănești, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova Andrei Gaucenov, din numele propriu, a fost întocmit raportul, din conținutul căruia rezultă că, dânsul a depistat faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, anume de către Iuri Songrov și nu de altă persoană.

Ulterior, materialele întocmite de către colaboratorul poliției plutonului de patrulare Vulcănești, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova Andrei Gaucenov, privind faptul conducerii de către Iuri Songrov, a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, au fost transmise Secției Urmărire Penală al Inspectoratului de Poliție Vulcănești, care în virtutea statutului de organ de urmărire penală, în conformitate cu legislația în vigoare are în obligație de a primi datele despre infracțiunile săvârșite și este împuternicită să intenteze dosare penale pentru exercitarea urmăririi penale în privința persoanelor care au comis infracțiuni, examinând materialele acumulate, a adoptat decizia de a începe urmărirea penală pe cazul sus menționat.

În cadrul efectuării urmăririi penale pe cazul sus menționat, fiind audiat în calitate de martor și fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru depunerea declarațiilor false, Andrei Gaucenov, personal a confirmat faptul că în perioada de referință, automobilul de model „Range Rover” era condus anume de cetățeanul Iuri Songrov și nu de altă persoană, confirmând faptul dat și în cadrul confruntării cu Iuri Songrov, fiind la fel preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru depunerea declarațiilor false.

În baza probelor acumulate de către organul de urmărire penală, în cadrul exercitării urmăririi penale pe cauzei penală nr. XXXXX, de către Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Vulcănești, lui Iuri Songrov i-a fost înaintată învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal, iar după finalizarea urmăririi penale pe cauza penală nominalizată, dosarul penal împreună cu rechizitoriul a fost remisă la Judecătoria Vulcănești, iar ulterior a fost expediată la Judecătoria Ceadâr-Lunga, pentru examinare în fond. În cadrul cercetării judecătorești martorul Andrei Gaucenov, fiind preîntâmpinat sub semnătura despre răspunderea penală pentru depunerea declarațiilor false, a declarat în fața instanței de judecată că, el personal nu a văzut ca inculpatul Iuri Songrov, să conducă mijlocul de transport conform circumstanțelor cazului.

La data de 13 octombrie 2016, luând în considerație declarațiile martorului Andrei Gaucenov, de către Judecătoria Ceadâr-Lunga, în privința lui Iuri Songrov, a fost emisă o sentință de achitare, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Comrat din 27 decembrie 2016.

Ca urmare, este evident că, colaboratorul de poliție al grupei Vulcănești, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova Andrei Gaucenov, a introdus în raportul întocmit de el date false, privind vinovăția lui Iuri Songrov, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal.

Acțiunile lui Andrei Gaucenov au fost încadrate conform prevederilor alin. (2) lit. c) art. 312 Cod penal, conform indicilor - *prezentarea, cu bună-știință a declarației mincinoase*.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Ignat Dumitran în numele inculpatului și ultimul prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Andrei Gaucenov să fie achitat de săvârșirea infracțiunii imputate, din motiv că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea apelului au invocat că, la dosar lipsesc probe care să confirme vinovăția inculpatului, iar prima instanța a dat o apreciere eronată probelor administrate în respectiva cauză penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 mai 2019, a fost admis apelul declarat de către avocatul Ignat Dumitran în numele inculpatului și ultimul, casată total sentința și pronunțată o decizie prin care Andrei Gaucenov a fost achitat de sub învinuirea înaintată, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4.1. În motivarea celor constatate, instanța de apel a menționat că, prima instanță prematur a ajuns la concluzia de a-l recunoaște pe inculpatul Andrei Gaucenov, vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (2) lit. c) art. 312 Cod penal, din următoarele considerente.

Obiectul juridic special al infracțiunii în cauză, reprezintă relațiile sociale cu privire la buna-credință ce trebuie manifestată cu prilejul prezentării declarației, concluziei, traducerii sau interpretării în cadrul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța de judecată națională ori internațională. Obiectul imaterial al infracțiunii în cauză, reprezintă declarația mincinoasă, care nu este legată de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave. Criteriul după care se stabilește dacă declarația este mincinoasă, nu este acela al raportului în care se află cele declarate față de realitate. O simplă contradicție în cele relatate de martor și faptele ce au avut loc în realitate, nu este un indiciu cert că martorul a depus declarații mincinoase. Or, în unele cazuri martorii pot percepe realitatea în mod deformat, sau să nu țină minte anumite aspecte, care sunt esențiale pentru redarea exactă a realității. În ipoteza consemnată în alin. (2) lit. c) art. 312 Cod penal, obiectul imaterial îl reprezintă elementele din care sunt create artificial probele acuzatoare. Latura obiectivă a infracțiunii din speță este compusă din următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune; 2) ambianța infracțiunii, și anume - efectuarea urmăririi penale sau a judecării cauzei în instanța de judecată națională sau internațională. Una din modalitățile acțiunii prejudiciabile, este prezentarea declarației mincinoase de către martor.

Astfel, instanța de apel a invocat că, în conformitate cu alin. (7) pct. 2) art. 90 Cod de procedură penală, martorul este obligat: 2) să facă declarații veridice, să comunice tot ce știe în legătură cu cauza respectivă și să răspundă la întrebările puse, să confirme, prin semnătură, exactitatea declarațiilor sale incluse în procesul-verbal al acțiunii procesuale sau anexate la acesta. Prin prisma acestei norme legale, în cadrul audierii, martorului i se cere să relateze circumstanțele cunoscute acestuia pe caz și nu să comunice care este adevărul, cum și a fost menționat mai sus.

În acest sens, instanța de apel a conchis că, acuzarea nu a prezentat probe convingătoare, care ar permite de a concluziona asupra vinovăției inculpatului Andrei Gaucenov, în comiterea infracțiunii imputate. Din contra, probele administrate și examinate în cadrul examinării cauzei penale, indică direct asupra lipsei faptei infracțiunii. Probele respective, nu au fost apreciate multilateral de către instanța de fond, fapt care a dus la soluționarea eronată a cauzei penale.

În primul rând, instanța de apel a menționat că, învinuirea înaintată inculpatului Andrei Gaucenov este una vagă, or, în învinuirea înaintată inculpatului, procurorul nu a precizat care anume din declarațiile inculpatului sunt false.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, acuzarea învinuind inculpatul în depunerea declarațiilor mincinoase, nu s-a referit la faptul, care anume declarații ale inculpatului sunt false - cele depuse în cadrul urmăririi penale în cauza la învinuirea lui Iuri Songrov, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal sau cele depuse în ședința instanței de judecată, la examinarea cauzei penale menționate, or din conținutul actului de învinuire rezultă că, inculpatului i se incriminează doar crearea artificială de probe acuzatoare, prin introducerea faptului că, Iuri Songrov a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate.

Mai mult decât atât, în învinuirea formulată, procurorul a făcut trimitere la procesul-verbal de efectuare a confruntării între inculpatul Andrei Gaucenov și Iuri Songrov, efectuată în cadrul urmăririi penale la învinuirea lui Iuri Songrov, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal, însă un astfel de proces-verbal, nu se regăsește la materialele cauzei penale deferite judecății.

Astfel, instanța de apel a conchis despre lipsa la materialele dosarului a unei probe pe care s-a bazat învinuirea, ceea ce nu a fost apreciat de către prima instanță. Totodată, probele acumulate în cadrul prezentului procesul penal, demonstrează lipsa realizării laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului Andrei Gaucenov, iar argumentele apărării instanța de apel le-a apreciat ca fiind întemeiate în susținerea nevinovăției inculpatului. Or, potrivit declarațiilor martorului Alexandr Costrov, audiat în ședința de judecată a primei instanțe, a menționat că, în adresa sa au parvenit actele de constatare a conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către Iuri Songrov, întocmite de către inculpatul Andrei Gaucenov, în baza cărora a fost primită hotărârea de a începe urmărirea penală pe faptul dat. Iar ulterior, în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, Iuri Songrov a fost pus sub învinuire și cauza penală a fost remisă în instanța de judecată, pentru examinare în fond (f.d. 284 vol. I).

În acest sens, instanța de apel a apreciat ca întemeiate argumentele apărării precum că, temei pentru învinuirea lui Iuri Songrov, în săvârșirea infracțiunii

prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal, au servit nu în exclusivitate actele de constatare întocmite de către inculpatul Andrei Gaucenov, care avea calitatea de agent constatat, dar și alte probe acumulate în cadrul urmăririi penale.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, potrivit materialelor cauzei penale, în cadrul exercitării urmăririi penale în cauza penală privind învinuirea lui Iuri Songrov de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal, a fost efectuat un experiment, prin care s-a demonstrat că, Iuri Songrov putea cu ușurință să iasă de pe bancheta din spate al automobilului de model „Range Rover” prin ușa din partea conducătorului auto, prin împingerea banchetei conducătorului auto înainte.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca întemeiate argumentele apărării că, după constatarea respectivă, procurorul a avut toate posibilitățile să scoată persoana bănuită de sub urmărire penală și să dispună clasarea procesului penal. Însă, necătând la acest fapt, persoanei i-a fost înaintată învinuirea și cauza penală a fost remisă în instanța de judecată pentru examinare în fond, ceea ce denotă că, au fost acumulate probe care demonstau implicarea lui Iuri Songrov, în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile martorului Alexandr Costrov, nicidecum nu demonstrează faptul că, inculpatul a depus declarații false, însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare. Declarațiile respective, coroborează în totalmente cu declarațiile inculpatului Andrei Gaucenov, depuse în ședința primei instanțe, care nu a negat faptul că, a întocmit actele privind conducerea de către Iuri Songrov, a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, presupunând că anume acesta a condus mijlocul de transport și a procedat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

La fel și martorul Ivan Chendighilean, audiat în ședința primei instanțe, nu a făcut careva declarații, prin care să se demonstreze că, inculpatul a depus declarații false. Din contra, martorul respectiv, a comunicat instanței de fond că, după oprirea mijlocului de transport, primul din automobil din partea șoferului a ieșit Iuri Songrov.

Astfel, declarațiile inculpatului și poziția acestuia precum că nu se face vinovat de cele imputate, coroborează cu declarațiile martorilor audiați în prezenta cauza penală, precum și cu alte probe acumulate în cadrul procesului penal.

În special, declarațiile inculpatului, coroborează cu procesul-verbal de audiere suplimentară al acestuia în calitate de martor, în cadrul exercitării urmăririi penale, în cauza penală privind învinuirea lui Iuri Songrov, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal, în care la fel a declarat că, după oprirea

automobilului de model „Range Rover” anume Iuri Songrov, primul a coborât din automobil din partea locului conducătorului automobilului. În declarațiile menționate, inculpatul nu a relatat expres că, a văzut sau a cunoscut faptul că, Iuri Songrov se afla la volanul mijlocului de transport, ci a dedus acest fapt din cauza că acesta a coborât din automobil din partea șoferului (f.d. 51 vol. I).

Totodată, instanța de apel a respins argumentele procurorului precum că, inculpatul fiind audiat în cadrul examinării cauzei penale privind învinuirea lui Iuri Songrov, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal, nu a susținut declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, or, în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată, inculpatul a recunoscut că, semnătura din procesul-verbal de audiere a acestuia în cadrul urmăririi penale îi aparține și faptul că declarațiile au fost scrise din cuvintele sale, au fost citite de către el, prin ce se demonstrează că, a susținut declarațiile respective. În ședința instanței de apel, a fost ascultată înregistrarea audio a ședinței de judecată a Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 10 iunie 2016, privind examinarea cauzei penale privind învinuirea lui Iuri Songrov, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal, în care inculpatul a fost audiat în calitate de martor. Potrivit respectivei înregistrări audio, s-a constatat cu certitudine că, inculpatul în cadrul audierii sale în calitate de martor, a menționat că susține declarațiile sale depuse anterior, în cadrul urmăririi penale. Respectiv, argumentele procurorului, referitor la faptul menționat sunt neîntemeiate.

Mai mult decât atât, instanța de apel a subliniat că declarațiile depuse de către inculpatul în cadrul examinării cauzei penale privind învinuirea lui Iuri Songrov, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) art. 264¹ Cod penal, în calitate de martor, în ședința instanței de judecată, au fost apreciate de către instanța de judecată ca fiind unele veridice, fapt expres relatat în sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga, din 13 octombrie 2016, prin care Iuri Songrov, a fost achitat (f.d. 79-100 vol. I).

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței din motiv că apelul a fost greșit admis.

În motivarea celor solicitate, recurentul susține că instanța de apel a pronunțat o decizie de achitare indicând în parte descriptivă a deciziei 2 motive contradictorii, și anume: 1) nu a fost demonstrată realizarea laturii obiective de către inculpat, 2) nu s-a confirmat existența faptei infracțiunii.

Astfel, procurorul indică că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, prin care instanța a admis o eroare gravă de fapt.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Din conținutul recursului deferit judecării se constată că procurorul, întemeind și cererea pe temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, critică decizia instanței de apel prin aceea că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal lărgit subliniază că, acuzatorul de stat critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept,

întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de ape ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate mai sus, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit deciziei recurate instanța de apel a casat integral sentința primei instanțe prin care inculpatul Andrei Gaucenov a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal și a pronunțat o hotărâre prin care ultimul a fost achitat de

sub învinuirea înaintată prin rechizitoriu din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Analizând hotărârea instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța a indicat temei de achitare precum că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, însă în partea descriptivă a deciziei a indicat concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv.

Așadar, instanța de recurs consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei.

În primul rând, potrivit deciziei de achitare, instanța de apel a indicat un șir de concluzii cum ar fi „(...) a conchis lipsa la materialele cauzei probe pe care s-a bazat învinuirea (...) acuzarea nu a prezentat probe convingătoare care ar permite de a concluziona asupra vinovăției inculpatului” ce semnalează temeiul de achitare prevăzut la pct. 1) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, concluzie enunțată în partea dispozitivă și descriptivă a hotărârilor instanțelor de fond.

De asemenea, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel își întemeiază poziția pe faptul că probele prezentate în respectiva decizie nu demonstrează prezența elementelor infracțiunilor imputate, semnalând că „(...) lipsește realizarea laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului Andrei Caucenov (...)” ce semnalează temeiul de achitare prevăzut la pct. 3) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, care a și fost enunțat în concluziile instanței în partea descriptivă finale.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, deși instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi achitat din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea pronunțată și menționate supra, se observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Andrei Gaucenov, fiind constatate concluzii cu temeiuri de achitare diferite „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii” și „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit atestă că, menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnalează prezența temeiului pentru recurs „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit reamintește că, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (*vezi cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06*).

Totodată, Colegiul penal lărgit subliniază că, nu poate menține sentința primei instanțe prin care inculpatul a fost condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, instanța de fond nu și-a motivat clar și obiectiv sentința, și anume, nu a luat în calcul faptul că în învinuirea înaintată inculpatului prin rechizitoriu nu se face referire care anume declarații ale inculpatului sunt false. Or, instanța urma la pronunțarea sentinței să indice care declarații ale inculpatului fac obiectul infracțiunii imputate, cele depuse în cadrul urmăririi penale sau cele date în ședința de judecată. Mai mult decât atât, acuzatorul în învinuirea formulată care a stat la baza condamnării inculpatului de către prima instanță la procesul-verbal cu privire la efectuarea confruntării între martorul Andrei Gaucenov și inculpatul Iuri Songrov efectuată în cadrul procesului penal de învinuirea inculpatului Iuri Songrov, însă la materialele cauzei deferite judecării lipsește.

Rezumând cele menționate mai sus, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină cont de jurisprudența națională, de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul Dumitru Calendari, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 mai 2019, în cauza penală în privința inculpatului *Gaucenov Andrei XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Comrat.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Pronunțarea integrală la *05 mai 2020*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Burduh

Nicolae Craiu